

Brinckman, John: Begöschen (1842)

1 Du wist mi man begöschen
2 un meenst dat doch nich so;
3 as Immen bi de Röschen
4 stellst du un singst dorto.

5 Min blanke Kron de lat mi
6 un grip nich nah min'n Kranz
7 du söchst man för de Strat mi,
8 nich för din Hus mi, Hans!

9 Du gierst man nah din Lüsten
10 un hest mi gor nich leef;
11 du söchst mi man in Düstern,
12 un dat don all de Deew.

13 Din Hart, din Seel verspreckst du
14 un snackst mi gor to schön –
15 man mit din Ogen steckst du
16 as mit'n Metz nah een'n.

17 Du wist mi man begöschen
18 un meenst dat doch nich so;
19 as Immen bi de Röschen
20 stellst du un singst dorto.

(Textopus: Begöschen. Abgerufen am 23.01.2026 von <https://www.textopus.de/poems/63435>)